

[Bente Nielsen]

rammelov med mange bemyndigelser. Det er ikke, fordi det er venstres livret, men i denne sag er det vel et udtryk for, at vi er på forkant med situationen; bemyndigelserne er altså et redskab for ministeren til hurtigt at kunne tilpasse sig de ting, som måtte opstå i praksis.

Ser man lovforslagene i sammenhæng og i sammenhæng med anden lovgivning om gensplejsning, betyder det, at visse produktioner eller visse produkter skal igennem en 2-3 parallelle godkendelses- eller anvendelsessystemer, inden produktionen kan gå i gang. Det lyder af meget, men jeg går ud fra, at de implicerede ministerier har fundet, at det var mest hensigtsmæssigt og mest praktisk at gøre det på denne måde, og jeg vil så håbe, og jeg vil opfordre til, hvis det ikke allerede er sket, at man aftaler nogle samordnings- og koordineringsprocedurer, så godkendelse af den enkelte produktion ikke kan trække ud i årevis.

Med disse få principielle betragtninger kan jeg give venstres tilslutning til et grundigt og positivt udvalgsarbejde for begge lovforslags vedkommende, således at vi kan få lovgivningen på dette vigtige område på plads hurtigst muligt.

Rahbæk Møller (SF):

Indledningsvis vil jeg godt knytte nogle bemærkninger til landbrugsministerens forslag. Det har jeg intet godt at sige om, det er ganske enkelt overflødigt.

Det spørgsmål, man må stille sig, er, hvorfor det er fremsat. Fra alle sider er der advaret imod for indviklet et lovkompleks vedrørende gensplejsning. Når landbrugsministeren alligevel fremsætter et overflødigt lovforslag, kan det derfor kun tolkes som et forsøg på at stikke en kæp i hjulet på enhver lovgivning overhovedet.

Under alle omstændigheder vil en vedtagelse af begge lovforslag være højst uhenigtsmæssig. Landbrugsministerens forslag overlapper på de fleste punkter miljøministerens. Der vil derfor blive tale om en højst uhenigtsmæssig dobbeltadministration, stik imod regeringens moderniseringstanker, og en evig kompetencestrid mellem de to ministerier.

Dette lovforslag kan kun ses som et grotesk udtryk for den sædvanlige strid mellem

de to ministerier. Nu er vi altså nået så vidt, at landbrugsministeriet vil til at sætte sig på dele af miljøpolitikken for at beskytte sit erhverv mod miljøministeriet.

Man må håbe, at dette lovforslag får en let gang direkte i papirkurven.

Miljøministerens lovforslag derimod kan jeg umiddelbart knytte en række positive bemærkninger til. Først og fremmest er det godt, at miljøministeren har bestræbt sig på loyalt at opfylde folketingets dagsorden af 4. februar 1986. Som bekendt er det ikke sket uden sure bemærkninger fra forskellig side, herunder den berygtede leder i ugebladet Ingeniøren.

Nu ligger forslaget altså på bordet, så arbejdet kan begynde; det er godt, og det skal miljøministeren roses for.

Men disse bemærkninger skal ikke forstås således, at vi finder lovforslaget tilfredsstillende på alle punkter. Tværtimod er der mange punkter, der bør undersøges grundigt under udvalgsarbejdet, og det kan på forhånd siges, at det bliver nødvendigt med en række ændringsforslag.

Jeg skal ikke tage udvalgsarbejdet på forskud ved at gå i dybden med alle punkter, men nogle punkter er så principielle, at de bør tages op allerede her.

For det første er gensplejsning alt for snævert defineret. Det betyder, at f.eks. en række af de teknikker, der bruges på planter, ikke vil være omfattet af loven, på trods af at der netop her kan ligge store økologiske problemer. Jeg er naturligvis opmærksom på, at der i § 3 gives ministeren bemyndigelse til at udvide lovens anvendelsesområde. Det er ikke tilstrækkeligt. Det bør stå i loven, hvad den omfatter.

I det hele taget er der alt for mange bemyndigelser til ministeren i det foreliggende lovforslag. Jeg har sjældent set ordet »kan« så tit i et lovforslag. Loven bør konsekvent strammes op på dette punkt.

En bemyndigelse er særlig problematisk. Det er bemyndigelsen i § 11 til at tillade udledning direkte i naturen. Her burde der være et forbud. Det er så principiel en sag, at ministeren, hvis han finder, at tilladelse bør gives, må gå til folketinget og få loven lavet om.

I § 1, stk. 3, angives en slags målsætning for loven. I denne målsætning er der grund til at hæfte sig ved to ting: